

Variations on Abandonment: Yiphtach's Fate

Rachel Sharansky Danziger * February 20th 2023 * Houses, Divided: Families in Judges #5

1: God's abandonment

Judges 10:6-16

(6) The Israelites again did what was offensive to the LORD. They served the Baalim and the Ashtaroath, and the gods of Aram, the gods of Sidon, the gods of Moab, the gods of the Ammonites, and the gods of the Philistines; they forsook the LORD and did not serve Him. (7) And the LORD, incensed with Israel, surrendered them to the Philistines and to the Ammonites. (8) That year they battered and shattered the Israelites—for eighteen years—all the Israelites beyond the Jordan, in [what had been] the land of the Amorites in Gilead. (9) The Ammonites also crossed the Jordan to make war on Judah, Benjamin, and the House of Ephraim. Israel was in great distress.

(10) Then the Israelites cried out to the LORD, “We stand guilty before You, for we have forsaken our God and served the Baalim.”

(11) But the LORD said to the Israelites, “[I have rescued you] from the Egyptians, from the Amorites, from the Ammonites, and from the Philistines. (12) The Sidonians, Amalek, and Maon also oppressed you; and when you cried out to Me, I saved you from them. (13) Yet you have forsaken Me and have served other gods. No, I will not deliver you again. (14) Go cry to the gods you have chosen; let them deliver you in your time of distress!”

(15) But the Israelites implored the LORD: “We stand guilty. Do to us as You see fit; only save us this day!” (16) They removed the alien gods from among them and served the LORD; and He could not bear the miseries of Israel.

שופטים י' וי-ט"ז

(ו) ויִסְיִפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי ה' וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעִשְׁתָּרֹת וְאֶת־אֱלֹהֵי אַרָם וְאֶת־אֱלֹהֵי צִידוֹן וְאֶת אֱלֹהֵי מוֹאָב וְאֶת־אֱלֹהֵי בְנֵי־עַמּוֹן וְאֶת אֱלֹהֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲזְבוּ אֶת־ה' וְלֹא עֲבָדוּהוּ: (ז) וַיַּחַר־אַף ה' בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכָּרם בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד בְּנֵי עַמּוֹן: (ח) וַיִּרְעֲצוּ וַיִּרְצְצוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁנָה הַהִיא שְׁמֹנֶה עָשָׂרָה שָׁנָה אֶת־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּגִלְעָד: (ט) וַיַּעֲבְרוּ בְנֵי־עַמּוֹן אֶת־הַיַּרְדֵּן לְהִלָּחֵם גַּם־בְּיַהוּדָה וּבְבִנְיָמִן וּבְבֵית אֶפְרַיִם וּתְצַר לְיִשְׂרָאֵל מְאֹד:

(י) וַיִּזְעְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־ה' לֵאמֹר חָטָאנוּ לָךְ וְכִי עֲזַבְנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים: {פ}

(יא) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא מִמִּצְרַיִם וּמִן־הָאֱמֹרִי וּמִן־בְּנֵי עַמּוֹן וּמִן־פְּלִשְׁתִּים: (יב) וְצִידוֹנִים וְעַמְלָק וּמְעוֹן לְחַצוֹ אֶתְכֶם וְתַצְעֲקוּ אֵלַי וְאוֹשִׁיעָה אֶתְכֶם מִיָּדָם: (יג) וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וְתַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְכֵן לֹא־אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: (יד) לָכוּ וְזַעֲקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם בְּכֶם הַמָּחָה יוֹשִׁיעוּ לָכֶם בְּעַת צָרַתְכֶם:

(טו) וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־ה' חָטָאנוּ עֲשֵׂה־אַתָּה לָנוּ כְּכֹל־הַטּוֹב בְּעֵינֵינוּ אַךְ הַצִּילְנוּ נָא הַיּוֹם הַזֶּה: (טז) וַיִּסְרִיחוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכַח מִקִּרְבָּם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־ה' וְתַקְצַר נַפְשׁוֹ בַּעֲמַל יִשְׂרָאֵל: {פ}

2. Yiphtach's abandonment

Judges 11:1-11

(1) Jephthah the Gileadite was an able warrior, who was the son of a prostitute. Jephthah's father was Gilead; (2) but Gilead also had sons by his wife, and when the wife's sons grew up, they drove Jephthah out. They said to him, "You shall have no share in our father's property, for you are the son of an outsider." (3) So Jephthah fled from his brothers and settled in the Tob country. Men of low character gathered about Jephthah and went out raiding with him.

(4) Some time later, the Ammonites went to war against Israel. (5) And when the Ammonites attacked Israel, the elders of Gilead went to bring Jephthah back from the Tob country. (6) They said to Jephthah, "Come be our chief, so that we can fight the Ammonites."

(7) Jephthah replied to the elders of Gilead, "You are the very people who rejected me and drove me out of my father's house. How can you come to me now when you are in trouble?" (8) The elders of Gilead said to Jephthah, "Honestly, we have now turned back to you. If you come with us and fight the Ammonites, you shall be our commander over all the inhabitants of Gilead."

(9) Jephthah said to the elders of Gilead, "[Very well,] if you bring me back to fight the Ammonites and the LORD delivers them to me, I am to be your commander." (10) And the elders of Gilead answered Jephthah, "The LORD Himself shall be witness between us: we will do just as you have said." (11) Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him their commander and chief. And Jephthah repeated all these terms before the LORD at Mizpah.

שופטים י"א:א'-י"א

(א) וַיִּפְתַּח הַגִּלְעָדִי הַיֵּהָגָבוֹר חַיִּל וְהוּא בֶן-אִשָּׁה זוֹנָה וַיּוֹלֵד גִּלְעָד אֶת-יִפְתָּח. (ב) וַתֵּלֶד אִשְׁת־גִּלְעָד לוֹ בָנִים וַיַּגְדְּלוּ בְנֵי-הָאִשָּׁה וַיַּגְרִשׁוּ אֶת-יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא-תִנְחַל בְּבֵית-אָבִינוּ כִּי בֶן-אִשָּׁה אַחֲרַת אִתָּהּ. (ג) וַיִּבְרַח יִפְתָּח מִפְּנֵי אַחָיו וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְלַקְטוּ אֶל-יִפְתָּח אַנְשֵׁים רִיקִים וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ. {פ}

(ד) וַיְהִי מִיָּמִים וַיִּלְחַמוּ בְנֵי-עַמּוֹן עִם-יִשְׂרָאֵל. (ה) וַיְהִי כִּאֲשֶׁר-נִלְחַמוּ בְנֵי-עַמּוֹן עִם-יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכוּ זִקְנֵי גִלְעָד לְקַחַת אֶת-יִפְתָּח מֵאֶרֶץ טוֹב. (ו) וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח לְכֹה וְהָיִיתָ לָּנוּ לְקַצֵּין וְנִלְחַמָּה בְּבְנֵי עַמּוֹן.

(ז) וַיֹּאמֶר יִפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שָׂנֵאתֶם אוֹתִי וַתַּגְרִשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמִדּוֹעַ בְּאַתֶּם אֵלַי לְעֵתָה כִּאֲשֶׁר צָר לָכֶם. (ח) וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל-יִפְתָּח לְכוּ עֵתָה שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ וְהִלַּכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בְּבְנֵי עַמּוֹן וְהָיִיתָ לָּנוּ לְרֹאשׁ לְכָל יְשִׁבֵי גִלְעָד.

(ט) וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל-זִקְנֵי גִלְעָד אִם-מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי עַמּוֹן וְנָתַן ה' אוֹתָם לְפָנָי אֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לְרֹאשׁ. (י) וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי-גִלְעָד אֶל-יִפְתָּח ה' יְהִיָּה שְׁמַעַל בֵּינוֹתֵינוּ אִם-לֹא כַדְבָּרָה בְּנַעֲשֶׂהּ. (יא) וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם-זִקְנֵי גִלְעָד וַיְשִׁימוּ הָעָם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וַלְקַצֵּין וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת-כָּל-דְּבָרָיו לְפָנָי ה' בְּמִצְפָּה. {פ}

3: Victory and disaster

Judges 11:29-33

(29) Then the spirit of the LORD came upon Jephthah. He marched through Gilead and Manasseh, passing Mizpeh of Gilead; and from Mizpeh of Gilead he crossed over [to] the Ammonites. (30) And Jephthah made the following vow to the LORD: "If you deliver the Ammonites into my hands, (31) then whatever comes out of the door of my house to meet me on my safe return from the Ammonites shall be the LORD's and shall be offered by me as a burnt offering." (32) Jephthah crossed over to the Ammonites and attacked them, and the LORD delivered them into his hands. (33) He utterly routed them—from Aroer as far as Minnith, twenty towns—all the way to Abel-cheramim. So the Ammonites submitted to the Israelites.

Judges 11:34-40

(34) When Jephthah arrived at his home in Mizpah, there was his daughter coming out to meet him, with timbrel and dance! She was an only child; he had no other son or daughter. (35) On seeing her, he rent his clothes and said, "Alas, daughter! You have brought me low; you have become my troubler! For I have uttered a vow^b to the LORD and I cannot retract." (36) "Father," she said, "you have uttered a vow to the LORD; do to me as you have vowed, seeing that the LORD has vindicated you against your enemies, the Ammonites." (37) She further said to her father, "Let this be done for me: let me be for two months, and I will go with my companions and lament upon the hills and there bewail my maidenhood." (38) "Go," he replied. He let her go for two months, and she and her companions went and bewailed her maidenhood upon the hills. (39) After two months' time, she returned to her father, and he did to her as he had vowed. She had never known a man. So it became a custom in Israel (40) for the maidens of Israel to go every year, for four days in the year, and chant dirges for the daughter of Jephthah the Gileadite.

שופטים י"א:כ"ט-ל"ג

(כט) וַתְּהִי עַל־יַפְתָּח רוּחַ ה' וַיַּעֲבֹר אֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר אֶת־מִצְפֵּה גִלְעָד וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד עָבַר בְּגִי עַמּוֹן: (ל) וַיַּיָּרֶם יַפְתָּח נֹדֵד לַה' וַיֹּאמֶר אִם־נָתַן תַּתֵּן אֶת־בְּנִי עַמּוֹן בְּיָדִי: (לא) וְהִנֵּה הִיוּצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדְלַתִּי בֵּיתִי לִקְרַאתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהִנֵּה לַה' וְהַעֲלִיתִיהוּ עֲלָה: {פ}

(לב) וַיַּעֲבֹר יַפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּתְּנֵם ה' בְּיָדוֹ: (לג) וַיִּכֹּם מֵעָרוֹעָר וְעַד־בְּאֵר מַנִּית עֲשָׂרִים עִיר וְעַד אֲבֵל כְּרָמִים מִכָּה גְדוֹלָה מְאֹד וַיִּכְנַעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: {פ}

שופטים י"א:ל"ד-מ'

(לד) וַיָּבֵא יַפְתָּח הַמִּצְפָּה אֶל־בֵּיתוֹ וְהִנֵּה בָתוֹ יֹצֵאת לִקְרַאתוֹ בַת־פַּיִם וּבְמַחְלֹת וְרַק הִיא יְחִידָה אֲחִידָה מִמֶּנּוּ בֵּן אוֹיֶבֶת: (לה) וַיְהִי כִּרְאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֵהָהּ בַּתִּי הַכְרַע הַכְרַעַתִּנִי וְאֵת הַיִּת בְּעַקְרָי וְאֶנְכִּי פְצִיתִי פִּי אֶל־ה' וְלֹא אוּכַל לְשׁוּב: (לו) וַתֹּאמֶר אֵלָיו אָבִי פְצִיתָה אֶת־פִּיךָ אֶל־ה' עֲשֵׂה לִי כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיהָ אַחֲרַי אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ ה' נְקָמָת מֵאֲבִיבָה מִבְּנֵי עַמּוֹן: (לז) וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ יַעֲשֵׂה לִי הַדָּבָר הַזֶּה הַרְפָּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וְאֶלְכֶה וְיִרְדֹּתִי עַל־הַהָרִים וְאֶבְכֶּה עַל־בְּתוּלִי אָנֹכִי (וּרְעִיתִי) [וּרְעוּתַי]: (לח) וַיֹּאמֶר לָכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֳדָשִׁים וַתֵּלֶךְ הִיא וְרְעוּתֶיהָ וַתִּבְכּוּ עַל־בְּתוּלֶיהָ עַל־הַהָרִים: (לט) וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וַתֵּשֶׁב אֶל־אָבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת־נְדָרוֹ אֲשֶׁר נָדָר וְהִיא לֹא־יָדְעָה אִישׁ וַתְּהִי־חַק בְּיִשְׂרָאֵל: (מ) מִיָּמִים וַיְמַיְמָה תִּלְכְּנָהּ בְּנֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת לְבַת־יַפְתָּח הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת יָמִים בַּשָּׁנָה: {פ}

4: No way forward

Judges 12:7-10

(7) Jephthah led Israel six years. Then Jephthah the Gileadite died and he was buried in one of the towns of Gilead.

(8) After him, Ibzan of Bethlehem led Israel. (9) He had thirty sons, and he married off thirty daughters outside the clan and brought in thirty girls from outside the clan for his sons. He led Israel seven years. (10) Then Ibzan died and was buried in Bethlehem.

שופטים י"ב:ז-י

(ז) וישפט יפתח את־ישראל שש שנים
ולמת יפתח הגלעדי ויקבר בערי
גלעד: {פ}

(ח) וישפט אחריו את־ישראל אבצן מבית
לקחם: (ט) ויהיו לו שלשים בנים ושלשים
בנות שלח החוזה ושלשים בנות הביא
לבניו מן־החוץ וישפט את־ישראל שבע
שנים: (י) ומת אבצן ויקבר בבית
לקחם: {פ}

5: The national home

Judges 12:1-6

(1) The men of Ephraim mustered and crossed [the Jordan] to Zaphon. They said to Jephthah, “Why did you march to fight the Ammonites without calling us to go with you? We’ll burn your house down over you!” (2) Jephthah answered them, “I and my people were in a bitter conflict with the Ammonites; and I summoned you, but you did not save me from them. (3) When I saw that you were no saviors, I risked my life and advanced against the Ammonites; and the LORD delivered them into my hands. Why have you come here now to fight against me?”

(4) And Jephthah gathered all the men of Gilead and fought the Ephraimites. The men of Gilead defeated the Ephraimites; for they had said, “You Gileadites are nothing but fugitives from Ephraim—being in Manasseh is like being in Ephraim.”^a (5) The Gileadites held the fords of the Jordan against the Ephraimites. And when any fugitive from Ephraim said, “Let me cross,” the men of Gilead would ask him, “Are you an Ephraimite?”; if he said “No,” (6) they would say to him, “Then say *shibboleth*”; but he would say “*sibboleth*,” not being able to pronounce it correctly. Thereupon they would seize him and slay him by the fords of the Jordan. Forty-two thousand Ephraimites fell at that time.

שופטים י"ב:א-ו

(א) ויצעק איש אפרים ויעברו ויהיו
ויאמרו ליפתח מדוע ו עברת ו להלחם
בבני־עמון ולנו לא קראת ללכת עמך
ביתך נשרף עליך באש: (ב) ויאמר
יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי
ובני־עמון מאד ואצעק אתכם ולא־
הושעתם אותי מידם: (ג) ואראם כִּי־
אינה מושיע ואשימה נפשי בכפי
ואעברה אל־בני עמון ויתנם ה' בידי
ולמא עליתם אלי היום הזה להלחם
בִּי:

(ד) ויקבץ יפתח את־כל־אנשי גלעד
וילחם את־אפרים ויכו אנשי גלעד את־
אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם
גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: (ה)
וילכו גלעד את־מעברות הירדן
לאפרים ויהיה כי יאמרו פליטי אפרים
אעברה ויאמרו לו אנשי־גלעד האפרתי
אתה ויאמר ו לא: (ו) ויאמרו לו אמר־
נא שבילת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר
כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל־מעברות
הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים
ארבעים ושנים אלה:

6: A question of leadership

Taanit 4a:4

As a preamble to the statement of Rabbi Berekhya, below, the Gemara cites that which **Rabbi Shmuel bar Nahmani said** that **Rabbi Yonatan said: Three people entreated** God in an **unreasonable** manner, i.e., in situations where their requests might have received an unfavorable answer. **To two** of them God **responded reasonably**, with a favorable response to their requests, **and to one** God **responded unreasonably**, i.e., unfavorably, in a manner befitting the unreasonable request. **And they are: Eliezer, servant of Abraham; Saul, son of Kish; and Jephthah the Gileadite.**

תענית ד' א:ד'

אמר רבי שמואל בר נחמני
אמר רבי יונתן: שלשה
שאלו שלא כהוגן, לשנים
השיבוהו כהוגן, לאחד
השיבוהו שלא כהוגן. ואלו
הו: אליעזר עבד אברהם,
ושאול בן קיש, ויפתח
הגלעדי.

Rashi on Judges 11:39:1

She became the subject of a law. Legislation was enacted prohibiting any repetition of this, for, had he approached Pinchos, or had Pinchos approached him, he would have released him from his vow. But they refused to humble themselves, and were, thus, both responsible for her ruin. They were punished. The Divine Presence departed from Pinchos, as it is said in Divrei Hayamim, "Adonoy was with him previously." We learn that he was not with him later. And Yiftoch was afflicted with ulcerations and the loss of his limbs, as it is said, "He was buried in the cities of Gilod." Another interpretation: "She became the subject of a law in Yisroel" relates to the following passage.

רש"י על שופטים י"א:ל"ט:א'

ותהי חק. גזרו שלא יעשה אדם עוד
כן, שאלו הלך אצל פנחס, או הוא בא
אצלו, היה מתיר לו נדרו, עמדו
בגדולתן, ומבין שניהם אבדה, ונפרע
מהם, פנחס נסתלקה שכינה הימנו,
שנאמר בדברי הימים (א ט כ): לפני
ה' עמו, למדנו שבסופו אינו עמו,
ויפתח הוכה בשחין וניפול אברים,
שנאמר (לקמן יב ז): ויקבר בערי
גלעד. ויש עוד לפתור: ותהי חק
בישראל. מחובר למקרא שלאחריו:

Judges 21:25

(25) In those days there was no king in Israel; everyone did as he pleased.

שופטים כ"א:כ"ה

(כה) בימים ההם אין מלך בישראל איש
הישר בעיניו יעשה:

Judges 1:1-3

(1) After the death of Joshua, the Israelites inquired of the LORD, "Which of us shall be the first to go up against the Canaanites and attack them?" (2) The LORD replied, "Let [the tribe of] Judah go up. I now deliver the land into their hands." (3) Judah then said to their brother-tribe Simeon, "Come up with us to our allotted territory and let us attack the Canaanites, and then we will go with you to your allotted territory." So Simeon joined them.

שופטים א:א'-ג'

(א) ויהי אחר מות יהושע וישאלו בני
ישראל בה' לאמר מי יעלה לנו אל-
הכנעני בתחלה להלחם בו. (ב) ויאמר ה'
יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו.
(ג) ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי
בגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם-אני
אתה בגרלך וילך אתו שמעון: